

§ 61.

Den dømmende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov.

§ 62.

Retsplejen skal til enhver Tid og under alle Forhold holdes strengt adskilt fra Forvaltningen.

§ 63.

Domstolene er berettigede til at paakende ethvert Spørgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grænser. Den, der vil rejse saadant Spørgsmaal, kan dog ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme Øvrighedens Befaling.

§ 64.

Dommerne har i deres Kald alene at rette sig efter Loven. De kan ikke afsættes uden ved Dom, ej heller forflyttes mod deres Ønske, uden for de Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65de Aar, afskediges, men uden Tab af Indtægter.

§ 65.

I Retsplejen gennemføres Offentlighed og Mundtlighed i videst muligt Omfang. Det fastsættes ved Lov, i hvilke Sager og under hvilke Former Lægsmænd skal medvirke i Strafferetsplejen.

§ 66.

Naar et Lovforslag er vedtaget ved 3die Behandling og mindst 15 Medlemmer umiddelbart efter Vedtagelsen over for Statsministeren rejser Tvivl om Forslagets Grundlovs-mæssighed, skal der herom inden Forløbet af 3 Søgnedage afholdes et nyt Møde. Saafremt i dette mindst $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer stemmer derfor, skal Forslaget forelægges Højesteret til Prøvelse, før det kan indstilles til kongelig Stadfæstelse.

§ 67.

Lovbestemmelser, som strider mod Grundloven, maa ikke bringes i Anvendelse af Domstolene.

VII.

§ 68.

Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov. De til Folkekirken henlagte Midler saavel som de den tilgaaende Værdier maa ikke finde Anvendelse til andre Formaal end saadanne, hvortil de er tilvejebragt.

§ 69.

Borgerne har Ret til at forene sig i Samfund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

§ 70.

Ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen.

§ 71.

De fra Folkekirken afvigende Trossamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov.

§ 72.

Ingen kan paa Grund af sin Trosbekendelse berøves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt.